

2899

Samodzielnego Referatu Historycznego Armii Polskiej w Wielkopolsce
dla byłych Jeńców - Internowanych - Więźniów - "Angażników" -
zesłańców w ZSRR, WILNAU i WROCŁAWIU

1.) DANE OSOBISTE:

(imię, nazwisko, stopień, przydomek, tablica kwatery, numer)

w 1939 r. wiek, narodowość, wyznanie, stan cywilny, stan i zawód, średnia roczna

12. I. 1923 r. polskiego kraju od 1939 r. do 1940 r. z tego klasowa

polityka

rym. kat.

państwo

mążchnica

2.) DATA I OKOLICZNOŚCI ZAARĘSZTOWANIA:

NAD:

10. II. 1940 r. na ranek miejsca milicja zabrzała mnie z matką
do domu 2-dszy rojowej pod Beresiną, po czym zatrzymała nas pod eskortą
i odnieli nas na stację kolejową Haliczany. Po kilku dniach transport
nas ruszył w nieznany kierunek strzeżony pilnie przez N.K.W.D.

3.) NAZWA OBOZU:

(wiek, miejscowość, przynależność, robót).

Archangielska oblast rejon Solwaczenski
posiółek Korzma

4.) OPIS OBOZU:

(wieżnia, t.p., tory, budynki, warunki mieszkaniowe i hygienne, itp.)

Posiedzeliśmy się położony w lesie. Stało ich kilkanaście baraków.
Najdalej były dąby, blachy, blachy, było po 3 pokojów i mieszczące po
2-3 rodzin w jednym małym pokojem.
Siennie zniszczone budynki, brud i chorob powodowany choroby i
to choroby zarazliwe jak tyfus i inne co było powodem częstej
śmierci, przejęcie młodzieży i dzieci.

Przez wiele dni nie było dnia w którym nie było 10 po-

łóż. Przykładem jest 10 lutego 1940 r. kiedy nie było dnia w którym nie było 10 po-
łóż. Przykładem jest 10 lutego 1940 r. kiedy nie było dnia w którym nie było 10 po-

5.) SKŁAD JENOW:

✓ - wieśniaków - zasłużonych /
 (Narodowość, kategoria przestępstw, poziom wykonalny i moralny, wzajemna stosunki etc.)

Posiołek nasz zamieszkały był przez osadników wojskowych, cywilnych, gospodarzy wiejskich i urzędników państwowych.
 Wszyscy strasznie przygnębieni nędzą, gnani na roboty na spław i do lasu, czekali "Zle" odziani, ale zawsze z nadzieją, że to niedługo potrwa i dlatego odnosili się z pogardą do władz sowieckich jak również dzieci, które zmieszczone były chodźć do szkoły rosyjskiej. Często stawiali opór i niechętnie do tego co było sowieckie pały nienawiścią.

6.) ŻYCIE W OBOZIE:

✓ w więzieniu i t.p. /
 (Przebieg przeciętnego dnia, wyniki pracy, normy, wynagrodzenie, żywienie, ubranie, - życie lecznicze i kulturalne etc.)

• Władze sowieckie zmuszały różnymi karami "progulami" i sądami do prac bardzo ciężkich na spławach i w lesie;
 • W zimie straszne mrozy powodowały częste odmrożenia rąk i nóg ludzi przebywających w obozach. Pracowali wszyscy bez wyjątku. Kobiety, dzieci nawet, gdyż pomimo, że praca była bardzo ciężka zarobki strasznie małe i niewystarczające nawet na zakup chleba wydzielanego tylko dla pracujących. Osoby nie mogące pracować musiały ratować się tym, że wysprzedawały ostatnie ubrania i rzeczy za marny grosz;

5.

7.) STOSUNEK WŁADZ N.K.W.D. do POLAKÓW:

(Sposób badania, tortury, kary, propaganda komunistyczna, informacje o Polsce i t.p.)

• W powrót, w tym celu często zwyciędzano na mitingi i zebrania na których wypowiadali swoje zapatrywanie komunistyczne, a obwiniając nasze władze straszymi "ulgarnymi" słowami. Zdaniem tych ludzi, że były przynuszone i jeżeli ktoś nie stawił się na taki miting, groził mu karcer specjalnie w tym celu postawiony na środku bazyku.
 • Ponimo o bardzo mała garstka dokonały wystąpienia, kiedy przenowieni, gdyż tam trudno było powstrzymać się, aby nie hejtować się na ich temat.
 • Najczęściej w takich razach uciekało się do lasu na ten czas.
 • Zdanie "grząby ani kary nas już nie przejmują" było na wszystko gotowe z ich strony. Na takich zebraniach było mówione byśmy zapomnieli o Polsce i tif zakładali gospodarstwa na co chcieli, hałt, błyżczak, pożyczek.
 • Nikt jednak na nich pieniędzy nie kusił się i ostatkiem się oczekaliśmy czegoś nowego, aby nas wyhodzić z tej strasznej niewoli.

8.) POMOC LĘKAJSKA:

(- szpitale, śmiertelność, - wymień nazwiska zmarłych).

Trzy kilometry od naszego posiołka był szpital, ale dla nas dostęp był tam bardzo trudny.
 Kiedy zaczął grasać tyfus z obawy, aby nie przerzucić się na ich ludność zaczęli zapobiegać temu przez dawanie zastąpiek.
 Pozatem pomoc lekarzaka była bardzo znikała.
 Dowodem tego była masowa śmiertelność.

9.) CZY I JAKA BYŁA ŁĄCZNOŚĆ z KRAJEM I RODZINĄ:

JAKI

Listy sprawdzie dochodząły, ale były kontrolowane i.

często niedochodzły do właściwych rąk.
 Niektóre rodziny otrzymywały z kraju paczki i pieniądze, ale takich było bardzo mało.

10.) KIEDY ZOSTAŁ ZWOLNIONY i W JAKI SPOSOB DOSTAŁ SIE DO ARMII:

12-go sierpnia ogłoszono nam, że jesteśmy już nauczeni życia według ich zasad i możemy swobodnie poruszać się po terytorium sowieckim, ale lepiej byśmy pozostały na miejscu, gdyż jest wojna i trzeba pracować, aby im dopomóc do zwalczania wroga.
 Ponieważ było nas sporo rodzin, więc po pewnym czasie nie sprzeciwiali się byśmy opuściły północ i udali się na południe.
 Do stycznia 41 roku nie zostało na naszym posiołku ani jednej rodziny.
 1-go stycznia 42 r. byliśmy z matką na południu w Jakobaku Bułafaku obł.
 a 10-go lutego zostałam przyjęta do P.S.W.S. w Guzarze. Matka pozostała w Jakobaku pod opieką opieki społecznej.

U W A G I:

1.) Jeżeli relacjonista znajdował się w kilku obozach (więzieniach i t.p.), należy o każdym obozie napisać na osobnych kartkach.

2.) Bardzo pożądany jest interwał uzupełniający: szkice sytuacyjne, rysunki, druki, odpisy wyroków skazujących itp.

an. Jakubowska, Wanda

Podpis relacjonującego: